اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

دریں زمان بیمن خالق انس و جان و ہمہ امر کن فکان کتاب مستطاب المسمی بہ

تالیف مولوی احمد اخوند خیل ساکن سفید ڈیری تپہ خلیل و بفرمایش تاجر با انصاف میان محمد صحاف

در مطبع فاروقی دہلی باہتمام میر محمد معظم مطبوع گردید

بسم الله الرحمن الرحيم

دا صفت خاص د رب دی — پر دیر عجز پر ادب دی
چه د واجب الوجود دی — هر صفت د ده بهبود دی

بی زبان گوینده دی — بی چشمانو بیننده دی
نه تغیر لری په حال خپل — نه بندیز په افعال خپل

که پیدا خنی ممکنات دی — یا چه وایم موجودات دی
چه زمین که سموات — یا چه نور و اخلا په ذات

په صفت د رب قاصر دی — په ادا کله قادر دی
پیدایش جمله ای یاره — قیاس په ذره کښی کړه له سماره

دا په نور د رب روڼ دی — عدم کی کله ښکاره دی
که نقوش خاشعه دی — یا عقول لامعه دی

له ادراک د ده صفات — عاجز و کمزوره نیکذات
بالمعان نوار ای جانه — منزه دی له الوانه

صبو الله الا البشر — ده اکوان د نیک و شر
نه صفت نی پوره کیږی — نه له چا نه ادا کیږی

اوس صفت د هغه ذات دی

در صفت رسول الله و چهار یاران

چه له رب نی صفات دی

آسمانونه زمکی واره — شو د ده په رو همغاره
شرافت نی په هر چا دی — چه قبول د رب مولا دی

کون و مکان د ده تابع دی — پر اوصافو نی جامع دی
[illegible] — نه محبت شته د جلال بل

دی شافع د امتیانو — مدد کار د عاصیانو
منکران له ده ای یاره — شو اخته له سخته کاره

په محشر به ارمان و کا — پښیمانی به د ځان و کا
دی خاتم د رسولانو — د هغه نه دی ای یارانو

اولین هم آخرین دی — په نظر د رحمین دی
چار یار نی بلبلان دی — د ده وصف کښ گویان دی

روشنائی د مصطفی وه — اندرون بیرون صفا وه
په عمل صدیق صادق وه — هم عمر عادل واثق وه

په تحقیق رفیق عثمان وه — بل علی شیر پهلوان وه
د خلورو چه په جهان و — د حضرت په دین میلان و

شبر مرکه خاخانه — په تحقیق واوره له ما نه
چا چه کړی ترانکار دی — د هغو سکونت نار دی

احمد نشته توان څه — چه به وه کا نه بیان څه
دیر عاجز دی له صفت — گنهکار دی له کثرت

در بیان احوال دوزخ که جبرائیل علیه السلام رسول صلی الله علیه وسلم را گفته بود

داراوي فقیر چه وائي
یوه ورځ جبرائیل
چه حضرت ورته کاشتن
د نبي وِ په ځان خوشحال
زړه یم ډک شد لوسوا
شد دوزخ مې په نظر ن
رنګ مې ځکه زیړ لیده شي
د دوزخ په شان دی رنګ د
احوال واوره په داشان
فوشتو زر کاله دم کو
بیا چه زر کاله یو ور تیر شو
بیا چه تیر شو زر کاله نو
اوس رنګ ولا په تور شد
د دوزخ سختي ده دېره
له کتاب مې وښکلي
داوښانو چه ګردن دې
دوي په ځان سره داوائي
نه خمونن عمل بکار شد
د دوزخ اور په تا وجند
د دنیا اور د ده نخمه شمار
شو له رب دا فرمان
واوره تند د دوزخ اود
جبرائیل لا ئې په تلوا

له کتاب ئې نمائي
له درګاه په تعجیل
رنګ ئې زیړ وه ښکاره شنه
ن دِ دیر ویم ملال
جبرائیل حق شناس
زیړ یم ځکه دې بشرین
چه له قهره ویریده شي
زړ شه وایه زړه ئې د تنګي
در ته و بر کړم بیان
په قدرت ئې دا کرم کړ
ملائک په خدمت دیر شو
په شماره وا اوره آخوند
د عاصیانو هې په کور شد
د عاصیانو په باب شیوه
په داځای مره وئلي
هر یو مار همره په تن دې
تیښتنه مونن لوه نه بشنائي
نه خمونن خلاصې له ماد شد
په راستي مې دا کفن دې
دوزخ ویم مشکل کاره
جبرائیل بانډ بندشان
دا آدم غریب په لود
د دوزخ په اور بیدا

له حدیث روایت دې
جواب ورادي له رحمان
حضرت وو جبرائیل
داتدو وایه احوال
جبرائیل وې احضرت
له دوزخ مې خطوشد
بیا حضرت و جبرائیل
جبرائیل و محمد
چه مولا دوزخ پیدا کړ
رنګ ئې سپین وه ځلیده
رنګ ئې سور ښکاره شه بیا ورته
رنګ ئې تور شه واوره مانند
روښنائي ئې شوه تر ندورک
مجاهد حضرت ای جانه
دوزخ ډک دې له مار دانو
هغه ځائي به کافران
نه به خلاص په تیښته شونه
په دا ځای په دو ئې لیني شي
د دنیا اور په خطر دې
راوي وائي برادره
د دوزخ په لور روان شد
چه آدم څه یخوینه
د دوزخ مالک تر یاره

مالیکلي په صحت دي
په حضرت باندې ای ځوان
رنګ دِ زیړ ویم جمیل
سبب څه د شو ملال
دا رنګ حال د نیک خصلت
ای حضرت مشکل تر شد
ما خبر کړه له تفصیل
د عاصیانو ښنا د مه ده
آشکاره ئې په دنیا کړ
هر چا دا رنګه لیدنه
حکمت کوره له غفاد
امان غواړه له نیرانز
عقیده له په کلک
دي ویلي له دې شانه
هم له لوی یو له ما نو
شي په ځلا عمل پښیمان
سعي څه له کووند
ور ورته سنتا که یاور کړي
له دوزخ څه خبر دي
له حدیث د سرورة
جبرائیل دا زمان شد
په دا اور باندې د خوړ شد
جبرائیل و له ګفتار

چه رب کړی دا فرمان دی
دآدم به پکار بری
قبلوم زه په چشمانو
لیکن تا ولری دا اوی
که دنیم نوسی له شیره
نه باران به تو وری
جبرائیل بیر ته درومه
جبرائیل لاړ شه په بیرته
چه ای ربه څه تدبیر کړم
مالک وائی خما خدایه
جبرائیل یو ذره ته
چه آدم پری جوړ کوینه
یو ذره اورئی طلب کړه
یو ذره اور برابر ته
مالک وچه بند فرمان دی
مالک اور ور کړه عاقله
په هو سیند کښی ونخاده
دآدم په وړاندی جانه
سغر تمام ایره شه
شپاتی شه بچا بر
جنسی اور لاره خپل جنس له
کاږی اوس هم تا به لرینه
چه دوزخ کښی بنا دانه

ای مالکه په داشان دی
په دا اور چه څه بچیږی
چه له رب دا فرمان نو
کوی ډیر له حده شوره
دا اور یوسی برادره
نه زمین به خروب کیږی
له به چانه کړه معلومه
په درگاه د رب اکبر ته
دا اور ور له یه کوم تا شیر کوم
تا ولری اور بی نهایه
اور به جهان کښی کړه بنکاره
څه طعام به یی بخوینه
نه مالک په ادب کړه
په حساب اکړه ذره ور ته
قبول کړی مر په شان دی
جبرائیل واخست کامله
په قدرت د لم یزل ده
جبرائیل راوړه یکسانه
ایره څه بلکه سکاره شه
خبر دا دی د غنی خدای ته
اصل د دوزخ هوی انس له
دروند کښی اور ساتینه
شی مالک ته به دا سانه

د دوزخ او در اکره ما
نو ره مالک وجبرائیله
دا فرمان له ذوالجلاله
که د نوسی په سر درکړه
دآسمان به تاوید کا
نه به زمکی سبوني ورکا
دا خبره مر بنتیا ده
جبرائیل وفی الفور اه
څوپره راوړه له عدده
حکم وشه له احده
غسل ور کړه چه اور مشی
جبرائیل لاړ شه فی الحاله
وچه ای مالکه زر شه
مولا کړی بیا فرمان دی
ورکوم اور جبرائیله
په او یا سیند و نوچانه
چه او یا سیند پوره شو
جبرائیل راوړه دا اور
اور لا ربیا له غره نه شکیه
اور به کانو کښی شه پاتی
دا د کانو واثر یاره
له عاصم روایت دی
یعنی وبد کاز اری دوی

چه زه یو سمه فی الحاله
شم قربان له رب جلیله
قبلوم په خان فی الحاله
جهان کل به خاکستر کوم
باران کله به جذا کا
عالم واره به اثر کا
چه ویلی مر له تا ده
الهی کم آخذ نارا
معلوم شه د پاک احد دی
په داشان واوره احمده
پاتی ده څنی اثر شی
د مالک په لور ای لاله
فرمان وروتکی د اکبر شه
ای مالکه په داشان دی
زر شه واخله بی تعطیله
جبرائیل اور کوکور دانه
ور وړه تا ته به شماره شو
کو په غره باندی سور
څما یاره بی مهلته
شو بکوی په کښی زیاتی
شه په دا جهان بسیاره
مالیکلی په فکوب دی
چه اخته شی په خواری ده

نور مالک به خما جانه / آواز نه کا له دهانه
جواب به کا خما ورور ره / دکتاب حکم ته کوره
تاسی اوسئ به دوزخ کښې / هم به کوم هم پیریخ کښې
نو مالک به بیل خاموش شي / تر به ورك له درده هوش شي
بیا ای خدایه مهربانه / فریاد واوره یا رحمانه
که شي تاخنی بخښنه / په آرام به شو خښتنه
بیا وده به رب غفار / جواب ورنه کا دوه ځار
چه پراته اوسئ عاصیانو / ستاسي ځای هم دائیرانو
بعض وائی له کتابه / روایت واوره احبابه
جبرائیل کړی قسم دی / وحضرت ته دا یه فهم دی
که مغرب کښې څوك عذاب کا / پر نازل قهر وهاب کا
د دوزخ خشاکي یاره / وروره خلقا وغوږ شه ره
پرهیز وکړئ ای یارانو

چه پوره شي خلوینت کاله / نور هماله به ما الله
پیدا شان به ورته وائی / دوزخیان به پرې آګاه ئی
همیشه ستاسي ځای دی / حکم دا رنګه د خدای دی
بیا به وکا ندا آواز / دا عاصیان به سوز و ساز
مونږ ته ډیر شو به عذاب / فضل ستا غواړو هر باب
پس له دې به ګناه نه کړو / همیشه به زور زار ښه کړو
اخوښ به له رحمانه / دا کلام شي واوره مانه
نو به وکا نوی آواز / پیدا شان به سوز و ساز
هسې شان به آوازه کا / چه دوزخ ناره به وکا
ای رسوله پاك سروره / درته وایم دلخبره
د مشرق عالم به سوځي / په فریاد کښې به تول خوځي
پاك الله دی فرمائلی / په قرآن کښې ما لیدلی
ای یارانو مسلمانانو

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

ددوزخ چه اوریادیږي / روایت دا زنګ کیږي
هم به غږ ونه خما ورور / اجه و دوزخ ته کوره
خاص خوراك د دوزخ قوم دی / له کتاب دا معلوم دی
لږ ماندلی وی لاوره / امان غواړه خما ورور ره
ای رسوله نیک آئینه / دوزخ ونه اووه دینه
دوزخ بیل بیل دی طبق / په کتاب کښې دی سبق
له وروستی طبق جانه / دویم لوید واوره مانه
بدا شان هر یو طبق / بوله بله زیات مطلق
بیا حضرت وجبرائیله / درته وایم له تفصیله
چه به کوم فرقه وینه / هر طبق ته به ورشینه

خشاکونه ئي عالم دی / د عاصیانو پیر باب غم دی
او عاصیان به چشم خوږ سنه / دا رنګه وائی ای امینه
نه شکم ته خر تیریږي / لا صرلی پر غوځیږي
جبرائیل وپا حضرت / درته وایم نیک خصلت
له قرآنه دا معلوم دی / چه آیا جزء مقسوم دی
د عاصیانو چه به باب دی / قسمت شو بیل عذاب دی
له وروستی نه زیات عذاب / په کښې شته دی بې حساب
امان غواړه له رحمانه / عذابونه دی بې شانه
ما خبر کړه په احواله / د عاصیانو به بد حاله
چه عاصیان به عذاب بیږي / هر طبق کښې به نولیږي

چه لږ تولو طبقو کښته
منافق هغه ته درولي
امانت به خیانت کا
د فرعون چه څه اولاد دے
چه دوي کفر کړے اختیار
په دویم طبق کښې ځای
بل چه څوک ئې یا بعان و
دا طبق چه پرستایه شي
یهودیان به په کښې بند وي
بل طبق چه حطوم دے
نوم ئې والي چه سعیر دے
په کښې بند به مشرکان وي
په جحیم نامه مشهور دے
لږ دے تولو نه بالا دي
هیڅ ئې وه نه ول له غم
جبرائیل وایا احباب
جهنّم چه ورزند وائي
د غم ځای به ګرفتار وي
بی تولي چه څوک مرتشنه
جبرائیل هم بیهوشه
پاک حضرت پردوه بیهوش
ته خو خلاص ئې له ګناه
زاهدم شکر چه ویرېږم

دوزخ دایم یا حضرته
چه په کذب کلام ستائي
همیشه په بد خصلت کا
هغه هم دلته ناښاد دے
وي به بند په دغه نا
مسلم واوره له ما نه
هغه هم دلته بندیان دي
په لظی نامه وابیږ شي
ډیر به تنګ په دغه جوند
ډیر بیحده په کښې غم دے
هر عاصي په کښې ډیر دے
ډیر عذاب ئې په شان وي
له کتاب دا مذکور دے
له کتابه حکم دا دی
د عذاب واوره همدم
چه ته غواړے له جواب
په دا ځای به امّت ستائي
په به اور انبار انبار وي
په دا اور کښې به خود ختنر
پاک رسول هم په غوغا شه
سر ئې پورته کړ له جوشه
شه مقبول ئې په درګاه
له مولا ځني شرمیږم

په کښې شته منافقان دي
همیشه دروغ وائینه
په تمامه کښې بدمستي کا
بل اصحاب د مائده دے
نوم د دغه طبق ګوره
شیطانان به ګرفتار وي
مجوسیان به په عذاب وي
بل دریم طبق ای یاره
نوم د دغه طبق ګوره
نصارا دے به ګرفتار وي
بل طبق ورور ه نجم د
د مشرک په باب اے یاره
بل طبق ئې چه اووم دے
جبرائیل هم ساکت شنه
بیا حضرت وجبرائیله
دنه ته وبه کړم في الحال
کبیره ګناه ای یاره
په ګناه کښې مبتلا وي
نو حضرت په جوش اشه
په دا میان کښې ناګهانه
نو رئې وو جبرائیله
جبرائیل وبا حضرت
لکه بنده چه شه هاروت

چه غافل په دین ئې ماندے
نمونځ روژه به نه ستائینه
په غیر کار دکښې بدمستي کا
هغه هم دلته اخته دے
هاویه ده څما وروڼه
د غه ځای به روزګار وي
د غه ځای به پیچ وتاب وي
دوزخ دایم له ګفتاره
حطمه دے څما وروڼه
په دا اور کښې به حصار وي
له کتاب دا رقم دے
سختي ډیره ده ناکاره
نوم د هغه جهنّم دے
په دا ځای واوره لا الله
سکوت مه کړه له تفصیله
قدرت ګوره له جلال
چه دوي کړي وي ناکاره
بد افعال مشغول وي
جبرائیل هم ځوک ځکر شه
حضرت سر پورته کړ ځانه
ولې ژاړې له د قیله
وسیله ئې له امّت
ورته ره ګوره ماروت

نباید چه زه هم بند شم
په داشان چه ای دوستانو
ورانده مه کوی خفګان
تاسی دی په سر بلند کوم
چه حضرت خبر په حال شه
نخنی پټ که په څادر
په ژړا به هر زمان وه
په قیامت چه د دوزخ جانه
وی پراته واره داود
دا سکروټی دی کلانی
یعنی دا سکروټی جانی
په لوی والی دا رنګ وائی
مان غواړه له کتاره
بقدرت چه د غفار
هر کافر جدا زوان کړی
د کافر به هم رنګ تور شی
ناګهانه به شعلی شی
دی به تیښتی کا اختیاره
شی به حکم له رحمانه
بقران کښی فرمائلی
یعنی و نسی کافر
خلاص به نه شی له اوره
هسی تنګ زنځیر پیدا کړی

په عذاب کښی دی ګوزند شم
تاسی واوری محبانو
مقام تاسی شه جانان
په هر ځای به ژړا جمند کوم
دا امت په بد افعال شه
په ژړا شه پاک سرور
په زاری به د رحمان وه
شی طیار واوره له ما
په آواز او به ډیر شو د
که عاقل او نکته دانی

په دا میان کښی ناګهانه
له ګناه تاسی پاک شوی
لیکن خوف کوی له مانه
راوی دا نقل کوینه
فی الحال ګوره شه روان
په جرم کښی شه دننه
په حدیث کښی د راغلی
او یا اوره زنځیرونه
شته سکروټی په کښی دیوی
رب کریم د فرمائلی

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ

لکه قصر چه نمائی
بیا چه ووځی د اوره ناره
دوزخونه شی طیار
په دوزخ کښی لکه دا اور کړی
هم به نی سترګی به بل اور شی
په کافر به غلبلی شی

دا و بیانو په شان رنګ
بل حدیث دا رنګ د ځانه
خدای به حکم وکا یاره
په عذاب بی ګرفتار کړی
په ګنار د جهنم کښی
د دوزخ تاو به پیدا شی

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ
ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ إِنَّهُ كَانَ
لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ
الْمِسْكِينِ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

دی کړی اورونه ګنا
دا کافر به مبتلا کړی

په زنځیر نی بند محکم کړی
چه او یا ګزه یو یوی

وحی راغله له سبحانه
له عذابه هم بی باک شوی
تهی هم کوم بی شانه
له کتابه نی وائینه
ژړیدونکی په خفګان
پاک سرور په زړه غمجن
په کتاب کښی ما لیدلی
په دوزخ کښی پلاخونه
خوف ګوره چه نکړی هیڅ
په دا ځای دی ملائکی
دی وښتونکی واوره مانه
وی په ډیر بد او ره بی دی
د رښتوایم واوره مانه
فرښتو به نی یکباره
بندیون هر یو د نار کړی
دی ولاړه وی په غم کښی
دا کافر به په غوغا شی
چه به خلاص شم له ناره
فرښتو ته ناګهانه
پاک الله دا رنګ ویلی
تبښتی ځله به ظاهر
د جحیم په لوړه سم کړی
په تړلو بند کړه وی

دی به ډک وه له غروره
نه دا اوریږي شه بې ایمانه
څوک به ده لره اوس راشي
فرښتي به دا ارشه کوره
طوق به وا اچوي گردن ته
کدا زاړي کوي زر یږي
چه بي بي فاطمه جانه
ستا امت به هم دا شان
یا رسول و ناریږي
لیکن ښته دا هوبره کار
نو عذاب کال وریښیږي
چه به بل شان به بې بیائي
ای بي بي برابر گوش کره
همیشه به حرام کا روي
له دنیا نه چه دي لاړ شي
ظلم وي د ده روزگار
خان به تل ښکاره وینه
په پردي سري به میند
شیخ فاسق به کوي لکه ی
له زنځیره به وي خلاص
توبیره چه رسیده شوم
هر چه خوان ظالم دی کوره
دی به وښي له بنیوند

خبر نه وه له غفوره
اوس بي حاشه له زیترانه
چه په داشي کښې نیکو اشه
کوي طیار به زنځیره ورور
فرښتي د دي غمجن ته
په هیڅ شان به نه خلاصیږي
پاک رسول ته شوه گویانه
کوي دوزخ و ته روان
له گناه پاک دامنې
چه به نه وي تور حساب
چه له دین غافل کیږي
بیل بیل فعل به نمائي
ته څما په جواب هوش کره
په افعال بدي روزگار وي
په عذاب کښې به لتا په شي
خود به دي شي گرفتار
خلق به څان بانده غلوینه
دا به فعله دیر گوینه
بندیوان ای څما لوړ
در ته وایم په اخلاص
له توبي نه غافل نه شوم
خلاص به نه شي د لا اور
امان غواړه له دیج کونه

د ایمان په خدای غفار
نه طعام ئي ورکاونه
څوک ئي نشته مدد کاره
د ده مخ ته به گزار کړي
په اقسام اقسام عذاب
دا رنگ وائي په کتاب کښې
دی وائي پاک سرور
اوکه وي به په بل رنگ
دوی به هم په دا شان درومي
مخ ئي نه وي تور هیڅ کله
دي ځوتي به وي ای لوړي
کرم به د دوی بیان زه
اول دا چه شیخ فاسق وي
بي توبي به دي سفر کا
دویم څوان سړی چه وي بینه
دریم دا چه دعوه رت
گوم به نه وي لښکار
اوس تفصیل د عذاب دادم
کوي دوزخ ته به روان دی
بیا به وکړي ارمان
را ته پیښ دي رنگ عذاب دي
په غصه به فرښتگان
په دوزخ کښې به گذار کړي

چه دي لوی پروردگار
مسکینانو له بې دینه
چه د خلاص کا به له ناره
په دا شان به گرفتار کړي
دی به بوزي په شتاب
د کتاب په گوښي باب کښې
له جمله عالمو غوږ
ما خبر کړه په دا درنگ
د دوزخ سختی به موي
چه څما امت وي دله
دا امت څما پرور
په ترتیب و په بند شان زه
هم په عمر زور مطلق وي
په به قهر پاک اکبر کا
همیشه ظلم کوینه
بي عمله بد خصلت
د حلال ښتن د یار
چه له سره هوید دي
گرفتار او بندیوان دي
چه افسوس دي د زمان
خلاص گران څما په باب دي
ده له دا شي په زمان
گرفتار به ئي د نار کړي

په هر قسم به عذاب
دی به وائی هی افسوس دے
په ناحق مې کړ جور
بل زده کړه چه عورت
کړی دوزخ ته به روانه
ډیر به وکا فریاد ونه
دا به وائی هی رمان دی
بی ستړی به مې کوله
ده ته وایم له کتاب
وی مالک به قهر ولے
فرښتو باندی فرمان کا
خبر دا ته چه فرښتګان شے
نور مالک به ور ته کوی
نور مالک به ور ته وائی
په دا شان ګنهګاران
دوی به ولاړه په چرا شے
ګناهونه به کول مونږ
دا ته بیش حکم دا غم دے
دوزخیان چه کړی رون
را رسیږه محمده
له عاصیانو چه آواز شے
چه خاموش اوسی دم کښینی
نور مالک به ور ته وائے

بیبش که ده ته ب وهاب
ډیر افسوس په عذاب اوس دے
وم مغروره په خپل دور
وی په فعل بدخصلت
وی به ډیره سرګردانه
له دهان آواز ونه
ارمان ډیر خما دخان دے
هر ساعت به وم غافله
که غوږ ونسی له جناب
دروازه کښی ولاړه غلے
دا مالک په هیڅ شان کا
نور توتی ته به روان شے
په حیرت کښی به ډیر سوی
په دا شان به دے تمامی
ماونه لیده یکسان
نور مالک ته به ګویا شے
د شیطان به او وین مونږ له
له حسنا سخت ماتم دے
و دوزخ ته فرښتګان
ستا نامه خمونږ ده
د مالک به غوږ کښی ساز شے
په دوزخ کښی د غم کښینی
په دا شان به ور ته تمامی

ګذاری کوی ګذاری
په ځوانی کښی وم مغروره
اوس مې نشته مدد ګار څوک
دا به وینی له سره
کړی ګنا ادبه لی فی الحاله
هیڅ به نه وی دے د دی سود
په دنیا کښی بد کوداره
اوس سختی شوه را دوچاره
چه را جمع دوزخیان شے
دا ټولی چه په نظر شے
چه د دوی راولی د ننه
دا ټولی به راولینه
د دوی رنګ به دے وی بد حاله
ای بدبختو تاسی څوک یئ
چه رنګونه مو به لیږی دے
چه مونږ قوم د پاک حضرت دو
کبیره ګناه به ډیره
په کتاب کښی روایت دے
دوی به وکا دا فریاد
مونږ دوزخ کښی ګرفتار شو
دا مالک به په ډیر قهر
دوی به ولاړه شی خاموش
په دنیا کښی هم قران وه

خلاص به نه شی عبث نارے
څکه به شوم له ضروره
پیغمبر د خدای ص کا به نه نا څوک
د وینیستو خما دلبره
په دوزخ کښی بد افعاله
ته به چیری شے د غم دود
وم په فعل کښی ناکاره
څکه زه شوم ګرفتاره
د مالک په لور روان شے
مالک ډیر په غصه سر شے
ولاړ په خله دے غمجن
په تلوار واوره امین
نور به ته وی نیک خصاله
په دنیا کښی له کوم توکی
او دوزخ کښی به ورته
په دنیا کښی به خصلت و
مونږ کوله واوره شیره
مالیږ په فکرت دے
فریاد څه بلکه دا دید دے
ای حضرت ډیر په دار شو
آواز وکا نه په جهر
څی به اوسنی لی له جوش
نازل شے شو له جهان وه

مولایان هم کاملان دي
دوزخیان به شرمنده شي
لکه خدای دې فرمائلي
که مونږ وې فرمان منلي
مونږ به نه وو دوزخیان
خمونږ ځکه دا رنګ حال شي
په دوزخ کښې داخل شي
دا رته و به کړم بیان زه
دوزخیان به دوزخ کوري
همیشه به ګرفتار شي
نو د مالک ته به دوی وائي
چه مونږ وچاوي په زوره
نو مالک به په دا شان
ډیر به دوی وکا فریاد
نو مالک به دا ګفتار
نه خبر د رب دله تاسو کړم شه
چه خپل ځند دوم کولي
هغه وقت کښې شي غافله
دوزخیان به دا جرم
د دنیا ارمان به کاندي
چه منصور بن عماد
چه مالک دا رنګ امین
هر زنځیر سازدي دادو

ستاسې باب کښې واعظان دي
دا جواب چه شونده شي

نصیحت بدئ کاوه
دوی به ورکا دا جواب

لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ

یا مونږ وعظ اوریدلي
په سعیر کښې دا ارمان
چه هر یو بند په جال دي
په دا اور کښې به جنجال شي
له کتاب دا زمان زه
همیشه به په غم سوري
په دوزخ کښې به چهار شي
په زاري به ور ته ستا سې
فریاد وکړو له دیر شوده
دوی ته وکاندي فرمان
په زاري او په داد دا
ور ته وکاندي اظهار
نه خبر رحم دا ګرم شد
په تقصیر خپل دوم جوړ لي
قیامت هیر ستاسې له دله
له مالک سرا سره
سود به نه شي ور ته وئیاند
دی ویلي دا ګفتار
شپې کلاسونه دیر لوی شه
دوزخیان کوي ترشوه

یا خمونږ عقل په ځای وي
د غفلت په کار کښې بند وي
القصه شي بې قرار
بلا مرد ارنګ روایت
دوزخیان چه بې قرار شي
په زر کروه به اور د روی
چه عذاب و رباندي زور شي
ای مالک مهربان
چه دا نا وخمونږ سوري
چه ژړا وکړئ بیشک
چه شي شپې او سنو مانم
څه فائده ستاسې جوړ شوه
دیر به بند وو که دنیا کښې
اوس به خلاص وئ له نیرانه
اوس سزا ستاسې عذاب دي
داو دي ای نور وره نیک رای
نو به چپ شي ناعلاج
ما هم شیکلي له کتاب
په هر بنید کښې نخیږي وشه
چه مالک بنید که ورونه

ولي تاسې نه اوریدنه
و مالک ته په شتاب
په قران کښې مالیدلي
چه اګاه په غني خدای وي
له شیطان سره په جوند وي
صاحبان به شي دنار
دی لیدلي په فکو ت
و دوزخ ته په کنار شي
دوزخیان به ترتا ومو
همیشه به ګپ په شور شي
اجازه غوار وله تیا
شاید در د خمونږ جرم شي
داوعده شوه ستاسې کلک
نو به چپ شي له جوابه
نه قبوله داغوغا شوه
تاسې وګړي دا رنګ غوغا کښې
هم له قهره د رحمانه
خلاصي ګران ستاسې په باب دي
لا به دوی شي له هیها
په خاطر هر یو نا راج
په دا شان وا وره جناب
دي لري واوره خونه
دوزخیان تول عذاب کاند

بوسیږي هم نه خلاصیږي
په دوزخ کښې او وره مانه
بسم الله هم تر رحیم
له عذابه به امان شي
چه لس زره کافران
بل په قدم هم پر کلان دي
له بوی او ږي تر بلې
قسم قسم عذابونه
د مالک هم خادمان دي
نور مالک به دارنګ وائي دوي
زر دوزخ ته ګړي روان
همګي به دا روان کړي
تول به وائي په یو ساه
د مالک چه پر نظر شي
نور مالک به اور ته وائي
نور دا اور به څما جانه
لا اله الا الله
داعاصیان کړم عذاب
لیکن دوي چه عذاب بین
دوي مړه شوي په ګناه دي
بیا به توپ کړي په عاصیانو
همګي به بندیوان شي
دوزخیان چه ګرفتار شي

چه د ده په سپیرو رسیږي
موکل نولس دي جانه
نولس حرف دي د سلیم
موکلان دې ئې دوستان شي
په یو بنبه کاندي روان
ور وره حکم به داشان کړي
سل کروه فرق دي که عالي
په بنده کوي اخونه
په فریاد تر دوزخیان دي
موکلو ته به نمائي
چه شي هلته بندیوان دوي
چه دوزخ کښې بند کړي
لا اله الا الله
دا احوال دور ته ظاهر شي
په داشان به وور ته نمائي
شي مالک وته ګویانه
دوي په ژبه ګړه هم اْ
اي مالک په شتاب
دا هم حکم د خدای ګیږي
دارنګ څکه روسیاه کړي
په عاصیانو بي بختانو
تول به بند د اور په میان شي
همګي بندي د نار شي

امان غواړه اي لځانه
ډیر عذاب دی د دوي په لاس دي
که څوک لولي په اخلاص
مالک ډیر لوي قوت
په دوزخ کښې ئې ګذار کړي
په کتاب کښې دارنګ وائي
ندئي ترس په چا خبر کیږي
بل دا نولس موکله
دارنګ وائي له کتاب
دا تولي چه دوزخیان دي
موکل به هم بالفوره
د دوزخ په میان کښې پاره
د دوزخ اور به تر سنګ کړي
دي به پاتي شي حیران
چه اي اوره ولي سنګ کړي
اي مالک په څه شان
څما نښته دي خر توان
نور مالک به وائي اوره
بي له حکم د مولانه
چه مالک دارنګ ګویان شي
کلمه به شي تر هیره
له کتاب روایت دي
ذره به ئي هسي ویریږي

د مالک له به عذاب
په غصه هر یو آماس دي
موکل به ئي کړي خلاص
څما ور وره په قیامت
همګي داخل د نار کړي
راوي څکه د لته بیان کړي
به رحم پیدا کیږي
شو د ده له لاس دلته
زه ته وایم که دي باب
لا اتي تول هم د نیران دي
شي عاصیان ته اي د روزه
دا تولي به کړي ګوزاره
دا عاصیانو به تر غوزنګ کړي
زه ته وایم په داشان
په عاصیانو غوزنګ کړي
دوي عذاب کړم په ځان
چه په اسم د رحمان
ډیر د بنده دوي ګوره
دا کار ند کوم له ځانه
اور به زر تر بند روان شي
له عاصیانو څما شیره
مالیدلي په فکرت دي
لکه غر چه بنکاره کیږي

هم کانړه هم نابینا شي
لیکن زړه او تندي دواړه
په داشان دي روایت
دا ویا کالوده کاره
دوزخیان په ځیر وینه
ملائک ئی زر اګذار کړي
وي پراته به هزار کاله
کړي زاري په چل مولا ته
مونږ له کړه پیدا او به ته
خدای به دو کاند فرمان
هر یو مار دا وبن کړدن
په ذر کاله به درېږي
دوزخیان به آوازونه
ای مالک رب دې پاره
نور مالک به هیڅ نه وائی
دوزخیان به زاري ډیره
امید وار یو ستا په دیره
تیر شو لس زره کلونه
نور مالک چېر زاري دیره
چه طلب کړي خبر له ما ئي
مونږ غواړو خنک آب
نور مالک به وائی بند
چه او به دي لوه ور کړئ

سختی دې یوه ور پیدا شي
د دوي نه سو ځي هم غاړه
دوزخ ته دایم دا ساعت
هغه غره باندې نام دا ره
ملائک ور بسي ځینه
هم کې پیوست نه زار کړي
په دا اند کښې خما لاله
چه ای قاضی الحاجات
کړه فارغ خمونږ زړه ته
چه جاري به شي باران
اندازه لري په تن
دوزخي به پر نو لیږي
و که دي یو په فریاد وند
دا زاري کړو له ګفتاره
نه لی دوي باندې پروائی
و که بیا الدحده تیره
دا زاري کوو اکثر دیره
مونږ دیر فریاد کونه
وا درې دوي نه خما شیره
زه به در کړم ترې نه ما نه
شه خاطر خمونږ کباب
ستا سې باب کښې دا دمه ده
د دوي زړه پر اکثر کړي

تول اندام ئي پر اور سوځي
تندې خای د سجده ګوره
د دوزخ په میان کښې ورو ره
چه څوک یو ترې په سور ځي
چه تو سره رسیده شي
چه له غزه واره کنا ده شي
چه هزار کاله یوره شي
چه مونږ ترې شو بي شانه
دا سوال کړو لتا غفاره
هم کې به له ما وې
چه یو مار لي و چیچینه
دا داوي فقیر چه وائی
و مالک ته به زاري کړه
مونږ له بچي او به دا کړه
نور د دوي په میان کښې باله
چه ای خدایه مهربان
مونږ مالک ته حجرا کړه
اوس مالک مونږ ته نه کوري
دوزخیانو ته به وائی
دوي به وائی ای مالک
یعنی بچي او به غواړي
نور مالک به حکم کاند
هسې شان او به به ور کړي

هم کې له در دوځي
زړه مقام د صدق و روز
یو غزیوم ئي صعود کوره
او یا کاله کښې رسیږي
دوزخیان په استاده شي
په دوزخ کښې ګرفتار شي
نور له دوي نه به تاره شي
فضل ته وکړه رحمانه
په صورت شو دې پرناچاره
هم به دې په کښې ماران وي
دېر مو ذره هو لیږي
له کتاب ئي نما ئي
په داشان به ګفتاري ګړه
خمونږ زړه سیر آب په دا کړه
تیر به لس زره شي کاله
ای خمونږ غني رحمانه
په داشان دم غوغا کړه
په غصه واته دیر بنوري
په داشان به ور ته نما ئي
په طاعت د رب سالک
ای مالک شکر جاري و
هغه دم فرښتو باند
چه به تو له په څو سر کړي

خولہ بہ ئی توی شی لہ دیر نازہ
تول صورت بہ د دوی جوش کا
یعنی ماکوی طیار دے
هسے نار چہ د بیو و نکے
کوچہ و کا فریادونہ
نہ فریاد بہ ئی قبلیرے
چہ او بہ بہ ور لہ ور کوم
چہ بخوند بہ ئی تور شی
امان غوارہ نیک کردارہ
آلهی رو دے د رسول کرہ
پہ حدیث کښ دے راغلی
پہ دوزخ کښی یو مکان دے
هغہ کس بہ عذابیږے
چہ نمانځہ بانہ کاهلی وے
لکہ خدا دے دی فرمائلے
یعنی ویل مقام دے یارہ
پہ نمانځہ بانہ غافل وے
چہ بہ ظلم دیر کوینہ
پالحضرت دی فرمائلی
د دوی لکیدہ بہ پریښی
پہ زنځیر بہ وے تړلے
څوک بہ دے غوږ زوی سنګتہ
چہ سود دے نہ خوړ څوک یارہ

هم لی غوښی ای اخنا
دا څېره څما کوش کا

هم کالمی بہ ئی رابورے
دارنګ تولے چہ د رحمان دے

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

نہ عذاب بہ تر کمیږے
دوی بہ تولے زړہ پر هر کوم
هم لہ درده بہ نسکور شی
لہ غصی د کورد کارہ
احمد خیل د ر کښ قبول کړہ
پہ داشان دے ما لیکلی
چہ بہ ویل نامہ عیاد دے
چہ بہ تول کښ کم چلیږی
همیشہ تر بہ غافل وی

بلکہ وا بہ ورم کر یان
هسے شان بہ ئی سیر اکرم
دا بہ حال د دوی نصیب دے
پہ غصہ چہ پاک وهاب شی
ګنهګار دے بی حسابہ
چہ عاصیان د دوزخ کښ شی
یو کوی بہ کښ زړه ور دے
نور بہ هغہ کسان یارہ
یا بی وقت بہ کوینہ

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

بی نمازانو لہ دینہ ارہ
نمونځ بی وقت کہ کاهل وی
پہ چاہ رحم نہ لرینہ
پہ حدیث کښ ما لیدلے
لکہ غر بہ ښکارہ کیږی
روایت دے ما لیدلے
داور میان کښ بی مهلتہ
پہ عذاب کښ ئی وشمارہ

پہ داشان بی نمازان کوزہ
بہ دا ویل د دی کسانو
یا الہ خیل قولہ تیر یږے
یو تولی بہ دوزخیان
طوق بہ وی د دوی ګردن کښی
پہ ګوزونو بہ واهہ شی
دا هغہ کسان دی ورورہ
سخت بہ دیر پیدہ عذاب وی

پہ زمین بانہ بہ کیږی
ما لیدلی پہ قران دے
ظالمانو لرہ نار دے
د زنځیر پہ شان تړونکے
یا بہ وکانہ دادونہ
لہ عاصیانو بہ داشان
سیزا څہ بلکہ کباب کړم
چہ دشمن ئی پاک حبیب دے
سیره دیر تر بہ عذاب شی
فضل ستا شہ د وهاب
تر جہاں هر یو پیوند شی
د عاصی بہ بیا بخز دے
پہ کښ بند وی ګرفتارہ
هیڅ پروا بہ نہ لرینہ
پہ قران کښ ما لیدلے
چہ نمانځہ کښ سست وی ورونو
هم د دارنګ ظالمانو
پہ اقرار خیل بہ نو دریږی
ګرفتار وی د نیران
دیر فریاد بہ کہ کفتن کښ
لوړ پہ لوړ بہ غوږ زاوه شی
چہ سود و نہ بہ خوړ ګوره
بی حسابہ پہ عتاب وے

یو مولی به بل ښکاره شی
ښکته شونډی ئی په سر
دیر به دوی په فریاد راشی
نوی بدبختی ترنه ناکان
آوازونه به کا جانبے
خون کړل د دوی زړونکا
بیا یو بل تو به راشی
هم به نیسو او به ئی گښی
خود فریاد به کیږ پروره
څوک به راشی دا زمان
د زنا په کار مشغول دی
پردی ښځی ته به گوری
په حدیث کښی دے راغلے
د زنا نیت لی پیدا شی
دا هم ولکره زناده
دے دی نه کوی نظر
په قرآن کښی فرمائلی
ذر شیو ایبای حفظ
چه دی پټ سانی چشمان
دا د دوی دپاره بند د
خدای علیم دے هم خبیر
بل ته دوایه رسوله
چه چشمان دے لری پټ

چه د خلقو نه داره شی
وی پرته به د پر خطر
له مولا به رحم غواړی
هسے شان لکه مرداره
لکه خر واوره له مایے
دار نلی څکه دیر پیدا دی
په ژړا او په غوغا شی
پروت زنځیر د دوی په تن گښی
په دا شان له دیره شوند
چه مونږ خلاص کړی له زندان
خود به د لته بنه په نور دی
د زنا په باب به بوری
څکه ما د لته لیکلی
شرمنده به د مولا شی
په دا ځای لیکلی ماده
پردے ښځی ته اکثر

پوهه ته شونی به ښکته
زره کلمی به ئی تو ئینے
ملائک به ئی وهینه
له دے دار نګ به بو به
دا هغه کسان دی ورونه
څوک چه خون کوی اغوانه
له دښتی به ئی او رخینه
په زنځیر به وی تړلے
څوک وم نشته مدد کار نه
دا هغه کسان دے یاره
زنا دیره به کړه جانه
خپلے ښځی سره مینه
که څوک ته وکاندی نظر
که زنا ترے صادره شی
که صادق څوک مسلمان وی
په دا باب کښی قیل وقال دی

په نیسو لری نیک خصلت
بی حسابه به د ره دینے
په گوز و نو نیک آئینه
دوزخیان به تښتی زوینه
چه به خون کوی له زړونه
کاری سخت دے له دے شانه
فریادونه به کوینه
داور میا کښی عوزی ندی
چه خمونږه شی په کار نه
چه زنا ته وی پیداره
خوف ئی نه شی له رحمانه
دی به نه کړی ای نیک دینه
پردی ښځی ته زره ور
دا سړی په قادر نه دی
مسلمان اهل ایمان و
له رحمانه دا منفا کړے د
رب کریم د از لکے ویلے
مومنانو ته شرعت
له فرجونو د زنان
په محشر کښی لی تو سبه دی
هم صانع دے هم قدیر
ورته وایه په دا شان
په بند شان ختما مینه

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَ
يَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
خَبِيْرٌ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ۝ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ
يَغْضُضْنَ اَبْصَارَهُنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ
وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ

د مولی په درقبوله
پودے نن ترکاندے خښته

کره زنا نو نه فرمان
د فرجونو کړی ساتنه

دیوه بند دی په باب د
له حدیث روایت دی
هغه وچه پاک حضرت
شي پیدا به هلته ما د
په نامه چو لس باد یږي
په تحت الثری ای وروره
پیا دی مار ته جبرائیل
دی به وائي جبرائیله
زه هغو لسي بیرون شم
په نمانځه باندې سستي کا
زکوه نه ورکوي کوره
د غه قوم ځما ښکار دي
اوس لایق دی د دوزخ
د دنیا به کړي خبرې
بل حدیث مړه دی لیدلی
شراب خور چه په قیامت
نو چه زه د کاله شي تیر
تنده شوه را باندې زور
نو ربه وکا زاري ډیره
پس له دې فریاد مه ځانه
خولې دې به په دره
چه به د په کښې جوش شي
چه ای خدایه مهربانه

ما لیکلی له کتاب ده
ما لیدلی په فکرت دی
دا زنګ کړي مقالت
ډیر به لوی وي په مقدار
په دا اسم وایه کبري
دم ئی لږ ي را شه کوره
وه به کاندې دا نک قیل
په خصلت کښې نیک جمیله
په غصه ور لسي شي شم
په غیر باندې مستي کا
دی به وسیځم له اوره
چه لایق هم دی د نار دی
هم د کوم هم دیځ
له طاعت به وي لري
ور دوره ما دلته لیکلي
را حاضر شي په کلفت
دا فریاد به وکا ډیر
زړه مې شه ستي په اور
د مالک په لور ای شیره
مسئله واوره له ما نه
چه د غرق به کښې شي
عذاب کله تر کمیږي
زه امان غواړم له تا نه

د زنا په باب عذاب دیر
چه ابا هر پره جانبه
چه قیامت په حکم شي
له دوزخ به بهر شي
سر به پوره ته تر آسمانه
امان غواړه له د میاره
خر د پاره ته بهر شوي
پنځه قومه مې ښکار دي
اول هغه تولي یاره
دویم قوم چه لا زکوه وي
دریم قوم چه شرابخور وي
څلورم چه سود خور وي
پنځم هغه قوم کړه شمار
زه به دوي عذابوم
چه حضرت دی فرمائیلي
شي به اور کښې ګرفتار دي
چه ای خدایه مهربانه
هیڅ به راته شي له دې
چه او به ما ته عطا کړه
چه اتیا کاله بوره شي
هسې شان څو به یاره
نو مه به د شي پیا کویانه
دا خوله کوه له ما لري

دي ویلي پاک نعایه
د دي ویلي له دي شانه
د عاصیانو په باب غم شي
په غصه باندې به سر شي
لږ ي واوره ځما ځانه
هم له قهره د قهاره
په غصه دا زنګ سر شوي
په امت د حضرت شمار دي
چه دی نه وي نماز ګذاره
ډیر مالونه د ده زیات وي
د مستي کار به ډیر زور وي
مال ئي هم ډیر وي په کور
چه مسجد کښې کړه ګفتار
عذاب سخت ور رسوم
په دا ښاني ما لیدلي
پیوسته به شي د نار دي
رحم وکړه یا غفار انه
دي عاصي ته بو العجب
مینه ما باندې پیدا کړه
په حسنا دا زنګ شمار ده
وي به ده باندې د ځان
په دا شان واوره لمانه
په هر کار ته قادر یې

زخم

تول صورت ستا سکاره شي
یو ځند وي به پل صراط
تېږي لکه چونده به وېره
په ځند وي کښې ستا لاله
چه زر کاله برابر شي
چه ای خدایه پاک سبحانه
نو حضرت دي فرمایلي
د ځنګل یوم دی هب
لکه ځنګل نه به یو مار
دیو فریاد به زړ کوینه
راد سیوه دا زمان دی
چه دې وکا فریاد دن
نو حضرت به وائي خدایه
چه ستا امتي جاري
خدای به دا ئي محمده
ما پر ایښي نن عذاب دي
دا عذاب ور پیښیږي
دي به وائي یا قدیره
او که لار به شي جنت له
او س به خلاص شي له ګناه
بل ستا هم یوم لیکلي
نو حضرت به شفاعت
چه اخته خولګ به عصیان شي

بلکه نه به تناره شي
سراسر به ډک له نار شي
مرګ به غواړي له غفاره
نه به دي وي هزار کاله
له ځند وي بیا هم شي
ره شوم به دیرې شانه
په چشمانو ما منلي
واره ډک دي په غضب
را بیرون شي په تلوار
په داشان واوره نیک د نسه
تول صورت مر په لوزان دي
په داشان واوره خوږ نه
د هر چا مشکل کشا یه
نن مدت له مانه غواړي
دا امت به تا د مه ده
دا رنګ خکه به عتاب دی
په صورت به عذابیږي
په خپل کار دانا بصیره
د جنت حور و زینت له
تل به نه وي روسیاه
وه د ده په خاطر ښکلي
د ده وکاند فقط
بی توبی مر په جهان شي

پس له دې ستا ور وره
دې به کړي ځند وي کښې نه
نه به مر نه به د غیرې
قسم قسم به عذاب
نو به دې وکا فریاد
په دا و بوم ته سیراب کړه
چه دوزخ کښې تو خکلا دي
شراب خوره به هلته وروره
مار به تول دک وي له اوره
دي به وائي یا حضرت
په ما هر قسم عذاب دي
د حضرت په غوږ و چانه
نن مرد ا رنګ آواز
چه حضرت وکړه زاړه هم
دا سړي دي شراب خور
په دنیا چه شراب خوړ نه
نو حضرت چه ستا جانه
د چېر دا رنګ بی آرام دي
رب به وائي له دي شانه
ده ستا اسم په دهان
په دنیا کښې ایمان دارو
له دوزخ به بیرون شي
دا عذاب ور ته پیښیږي

دا سختي به له ده ګوره
بلکه تنګ به شي نه چونه
د یمه د به دیو به ده زیاتي
د پرده بانده هر باب
خپل مولا ته به دیر داد
دوزخ له ما خپې عذاب کړه
د عاصي په نامشکل دي
ور ده دي په غضب کوره
دي به نوش کا ستا د روزه
د عاصیانو شفاعت
زړه مې تول سو کباب دي
دا آواز به شي ګوداند
شند زوون په غوږ و سان
په درګاه کښې د باري هم
خکه بند شند دې پداور
هغه بی توبي مر شسند
دا کړي سمیع له رحمانه
همیشه ئي دا مقام دې
و حضرت ته ستا جانه
و وایه نن په داشان
خیر دي داکه بد کردارو
پر به فضل د بیچون شي
په هیڅ شان ترنه خلاصینه

لیکن بیا چه مسلمان شي
چه ده کړي روایت دي
چه داور په میان کښې کیږ شي
بیا چه ژړ کاله پوره شي
بیا چه ژړ کاله سلیم شي
چه ژړ کاله هم تیر شي
دیر به ورڅ ای تي شانه
جبرائیل ژر شه وایه
جبرائیل به وائي خدایه
خبردار نه یه هر حالي
چه ته ور شه جبرائیل
جبرائیل به ژر روان شي
ومالک ته به قریب شي
په داشان به مالک وائي
زه له قهره یم ساز
جبرائیل به ورته وائي
تفحص کړم د عاصیانو
نو مالک به په داشان
جبرائیل به خما یاره
بیا جواب به مالک جانه
دوزخیان به کړي آواز
مخ ئي سپین عجب خلیږ
چه داکسن دي جبرائیل

اخر فضل د رحمان شي
لا حدیث د حضرت دي
او ژړ کاله به دو تیر شي
یا قیوم به ترېشکاره شي
تراوا به یا رحیم شي
یا منان ویل به دیر شي
په درگاه کښې د رحمانه
د عاصیانو حال و نمایه
د هر چا مشکل کشایه
له هر عیب با کمالي
و دوزخ ته بي تعطیله
چه په حکم د سبحان شي
په مدار او په ترتیب شي
اعتبار کړه د ورا سنائي
ته په رحم ئي ممتاز
په داشان به د ونمائي
د حضرت له امتیانو
جبرائیل ته شي کویان
په داشان شي له گفتاره
لري کانه واوره مانه
ومالک ته په داساز
روښنائي تر معلومه
تاسي واوره په تفصیل

عبدالله بن عباس
ده ویلي چه قیامت شي
پس له ژړو کالو وروره
بیا چه نور تیر شي هزار
پس له ژړو بیا ای جانه
په داشان چه ژړ ژر کاله
نو به خدای قادر کماله
په دوزخ کښې خلک له زاري
انت علام الغیوب لي
بیا به وائي رب قدیر
له مالک تفحص کړه
جبرائیل به تر مالک
نو مالک به په سرعت
جبرائیل خبر د یاره
ستا خما د لري حد
ای مالک زه نن تاله
چه په خبر شان د دوزخ حال
چه بي شانه په عذاب دي
چه ته لري کړه حجاب
جبرائیل به ورته کوري
چه راغلي فرښته ده
نو مالک به ورته وائي
داد خدای امانت دار دي

دا رنګ وائي په اخلاص
دوزخیان په کښې بر پا شي
یا الله به وائي کوره
یا رحمن به کړي گفتاره
دو به وائي یا رحمانه
تیر شي ورو ره نیکخصاله
جبرائیل ته کړي دا قال
د عاصیانو چه په حال دي
خبردار یه هر قلوب لي
جبرائیل ته په تقریر
د عاصیانو تجسس کړه
لا ر شي واوره ای سالک
جبرائیل ته شي اوچت
ولي ته راغلي نیک کردار
جبرائیل په عد د
یم راغلي له دي حاله
رنګ ئي به د ي کړه ملا کړه
داور میان کښې تو لکباب
زه ئي گورم په شتاب
دوزخیان به په کښې شور کړي
په دې حسن بنا تسبید ده
د جبریل صفت به نمائي
هم محبت کړد کاذ دي

په سرور چه محمّد دے
دوزخیانو به پژړا شے
جبرائیل دے وړ خدای کره
چه امت دے په عذاب دے
جبرائیل چه دا خبره
په درګاه د رب چه وړا شے
جبرائیل به وړی خدای
خبر دا ربی له هر حاله
چه سلام په پاک حضرت
دا رنګ حال دے دای قید
چه ته ورشے پاک حضرت
جبرائیل چه له اکبره
دا رنګ وائی له کتاب
په کښی ناست به د حضرت
القصه ای ځما جانه
چه امت دے دا رنګ وائی
چه حضرت دا رنګ خبره
زر لګیږی امتی دے
مناجات به په درګاه
ته مغفور ځما امت کړه
چه ته ورشه ای حضرت
یعنی نور بینا ولیان
نور مالک به زر را وچت شے

دی استاخی ده احد دے
هغکی به په غوغا شے
دا جواب ځمونږ بیا ځای کړه
ای حضرت پیچ وتاب دے
له دوے وا وری سراسره
خدای به ده وته ګویا شے
د نبی راهو رهنمایه
ای ځما رب جلاله
ځمونږ دوا به هر ساعت
د عاصیانو له تقریره
خبر دا کړه په امّت
وا وړے دا رنګه خبره
د کتاب له جدا باب
چه شافع دے دا امّت
جبرائیل به ناګهانه
که ستا مینه هم په ځای
له دے وا وری نیک سیر
دا رنګ وائی لعو دے
وکړه دے د پاک الله
داخل وا ره په جنت کړه
حال معلوم کړه له امّت
شی به ده سره روان
په تعظیم به بی مهلت شے

بیا چه نوم د پاک حضرت
جبرائیل ته به زاری کړه
پاک سرور ته دا رنګ وایه
وا رسیږه دا زمان دے
دا به یاد ده دے لوینه
جبرائیل ه حال وه وایه
ته جبار یی ته حکیم یی
دوزخیانو دے لیدلی
بیا ځمونږ ده عجز ځاله
خدای به کامیږی زبان
ورته وایه خبر دا رشه
لا به د دے شی تر زمانه
یو خیمه به وطیاره
دروازے دی څلور زره
د حضرت په حال رسا شے
حال دے یو دے په عذاب
په دره ا بانه به سی شے
یعنی ای ځما امّت
چه دے خدای به مهربان شه
له درګاه د سبحان
بیا حضرت به زر روان شے
د دوزخ په دره به یاره
دا به وائی ای حضرت

مالک واخلی به ساعت
په دا شان به ګرفتاری کړه
ځمونږ حال ورته وایه
او را نبار ځمونږ په ځان دی
په دا شان وا وره امینه
د عاصیانو حال وایه
په هر شی دانا علیم یی
تولو دا رنګ دے جړلی
ورته تیر کړه په تعجیل
جبرائیل ته شی ګویا
د امت په کار بیدار شه
پاک سرور ته ځما جانه
طولی ونی لاندے یاره
په خیمه کښی برادره
په دا شان به ورګویا شے
شه اګاه د دوے په باب
په خاطر به ئی په هر شے
زه حاضر یم بی مهلت
په نظر کښی د احسان شه
په زړه به را شی دا فرمان
ورسره به رفیقان شے
حضرت لا ړشی په تلوار
چه ته راغلے نیک خصلت

په غم

کره ظاهر د زړه مقصود / خدای دِ تا لری بهبود
چه امت مې په خپه ستا دے / په دلخای چه بندیوان دے
چه امت دې په عذاب دے / هر نفر په اور کباب دے
ای مالک حجاب دور کړه / زه ور ځم زړه یم مسرور کړه
بیا مالک به حجاب جانه / لری کاندِ وا اوره مانه
چه حضرت ورته ښکاره شینه / دوی به قول په ژړا شینه
مومن دا رنګ په عذاب تو / بند په قهر د وهاب تو
چه زه نه یم خبردار / ستا سی حال نه وه ظهار
هلکی به کړی بیرون / په قدرت د پاک بیچون
یو وله هلته جاری ده / چه په حکم د باری ده
چه خولے د کښن وه لمبین / هر لے ئی نښته تل پائین
هلکی ولښه وینه / رنګ ئی سپین شے بی چینه
چه مومن قوم د جهنم و / اختر شو شے په دیر غم وو
په داشان به خط لیکلے / وے د دو په جبین ښکلے
هسے شان ځما احباب / روایت دے له کتاب
نور به حد دے اتر کړدے دی ودو / په داشان که خواستکاری دو
چه دا خط کړه خمو برتو / په دا کار بانِد قادر ہے
بیا به حد اے په خپل کرم / کړی د اخط له دوی بهم
هر مقصود به حاصل شے / په جنت کښ به واصل شے
دوی به وائی چه ارمان دی / دا ارمان په هر زمان د
اوس به تللی وو جنت له / بنه دیدار د پاک حضرت له
چه ده دا رنګ دے ویلی / په کتاب کښ ما لیدلے
په جنت کښ به حاضر شے / د هر چا به پِر نظر شے

بیا حضرت به وو تر وائے / په داشان به ورته نمائے
بیا مالک به د کفار کا / پاک سر ووته به اظهار کا
پاک حضرت به په داشان / شی مالک وته ګویان
امت ګوروم زه په خپله / ای مالک خوش منزل له
پاک حضرت به وورښکاره شے / د امت په ننداره شے
دوی به وائی ای حضرت / مومن د هیر شو نیک سرت
بیا حضرت به وو ګویا شے / اعتبار دِ که په دا شے
پاک حضرت چه دا خبره / له دوزخ واوری برادره
له دوزخ به بهر شے / په آرام به هر نفر شے
په نامه نهر الحیات ده / دا خبره تصدیقات ده
بیا حضرت خپل امتوا ره / کړی حاضر ولی په غاره
په جبین باندِ ئی خا / خط شی پاتی له دے شانه
د حضرت په زور شو خلاص / د یرلی کړینه اخلاص
له کتاب دا معلوم / تکه ما هم کړه مرقومه
چه داخل شے په جنت کښ / دار و سر شے په عشرت کښ
چه ای خدایه مهربانه / د احاجت غواړه ولتانه
مومن شو میرو په دا خط / رحم به د ستا فقط
بنا لسته به شی بی شانه / دا خبره واوره مانه
کافران به زهیر نه / په رنګ رنګ به عذاب ین
چه مومن هم مسلمانان وی / ګرچه دیر ګنهکاران وی
له انس روایت دے / چه په باب کښ د قیامت وی
چه شی ورځ د قیامت ره / هر ګل به راشی وی کوره
هغه ځای به پیوا از شے / جنتیا نو کښ به سار شے

چه داخوك دي د جنتيانو
مونږ موندلي په آزاردي
فرشتي به دا رنګ وائي
كافران به دا ګفتار كا
بيا د امرك به دا روان كا
مرګ به هم هلته ماتشي
جنتيانو ته به وائي
ستاسي مرګ نشته هيڅكله
كافران به خبردار كړي
ستاسي مرګ نشته هيڅكله
نه به شرك ستاسي پكار شي
رب كريم كړي فرمان
كافران به په داشان
چه عذاب به تر داشان
هر چه دوزخ شي ذيمامت
نه به ياد كا خپل امت
مګر يو حضرت رسول دي
هسي شان كتاب كښي وائي
كړي به او ورو ته ګفتار
په رحمت دي د سخيانو
په امان خما امت كړه
بيا د او ربه له مقامه
دي به وائي اي حضرت

زنك ئي ګوري په چشمانو
هر سري له ډ په دارد ي
كافرانو ته نمائي
حال به تول ورته اظهار كا
د جنت دوزخ ترميان كا
كه يقين دي په آيات شي
په داشان كه باور ستائي
جوند ي او سي تل ترتله
حال د مرګ به ور ګفتار كړي
او ركښي سوځي تل ترتله
نه به رحم د غفار شي

دوي به وائي چه دا موت دي
بيا به مرګ كاندي روان
چه داخوك دي كافرانو
چه دا مرګ دي د مونږ ښكاري
دي به ذبح كايو ځلي
فرشتي به شي د ننه
خوشحالي كوي بي غم
ونبشتي به شي روانې
چه مونږ مرګه ستاسي مرګ
په دنيا وي مشركان
كافران به شرمنده شي

وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

تقرير نير كه په زبان
بند شي نو وي په نيران
په عالمو شي هيبت
نه به كاندي شفاعت
چه په دره د رب قبول دي
راوي هم دلته نمائي
په داشان نبي روئدار
چه كړي رحم په خوارانو
او ره ځان تر په نفرت كړه
لهر نه شي نيك انجام
او تندوا يه بي مهلت

چه ارمان مونږ هم خاك كړه وي
له حديث روايت دي
هكي پيغمبران
هم نفسي نفسي به وائي
امتي امتي جانه
په دوزخ كښي به تر اوزه
په طفيل دي نماز ګذارو
په رحمت د هغه شوان
اوره دره و له د خدائ
شي حاضر به جبرائيل
په رحمت دي د كسانو

پهر ځاي كښي د ده صورت دي
د دوزخ ته په زمان
حالت ګوري په چشمانو
خوار غريب له ده په داري
داخبره ده كامله
په جنت كښي اي بنادمه
ستاسي مرګ هم شه بي دمه
د دوزخ په لور عياني
له حيا نه شه دي بغرك
اوس ګړ پير ئي په نيران
د دي قال چه شونده شي
په نبي اخر زمان
چه له خاكه سره پاك دي
ماتر بنګلي په فكرت دي
شي به جمع په سبزشان
تول به سر په دا وينائي
دي به وائي له زبانه
پاك رسول تر يب شي ګوره
د نمازيانو پرهيزګارو
چه روزه كړي د رمضان
خما قوم پر بوده تنهاه
پاك رسول ته په تعجيل
چه جرا كه په چشمانو

په حرمت د هغو یاره
بیا حضرت به په داشان
که په دا دنیا څوک چا ته
چه حدیث کښې به داشان
د دوزخ په کنار جان
ملائک به شي خولي
دي به خلاص شي له داوره
د قیامت ورځ چه برپا شي
کړي دوزخ ته به روان دي
دي به ووره وړ قواره
تا د پروار فرمان کړي
ستا له خوف ما په خوله
امان غوارم اوس له ناره
شي قبول به د ده سوال
خدای به ده ته مغفرت کا
دا کتاب خو مختصر دي
د دنیا بي فیض جوند دي
له احمد دا حیله شوه
بضاعت مړ د ده طاعت
څوک چه ما په دعا یاد کا
قوید نوم سفید ډیری دي
اخوند خیل یونس بو بن
دا کو تاه مقصود م تام کړ

چه تو به کړي له گفتاره
هم شي اور د ونه گویان
امان غواړي له رب غواړي
ما لیدلي دي بیان
دوي به داولي یکسانه
د ده او بني به که تورتیلي
دا خبره واوره وروره
یو سړي به دا پیدا شي
په مدارا د به بند شاني دي
دا خبره واوره یاره
خبر یار دي انسان کړي
جوا کړي ده اجله
ستا له لوري اي غفاره
په درگاه کښې د جلال
اخوړي به په جنت کا
صدق تاله ره بهر دي
اخوران له تا دا بند دي
ده مسلم پر تسلم شوه
نشته نشته دا ساعت
دي دهم غني رب بناد کا
دا کلام مړ تحریري دي
معروف په دا لقب مومن
په دیر عجز مراد قام کړ

له امت خما دو مر شر
اور به کلاپ شي له مقام
د ده حا به شي جنت
په دنیا که چا چه لي
بیا به داورو که اختیار
کړي گزار به داور د یاسه
د کتاب له روایت
ملائک به ورپاسینه
د دوزخ په کناره کښې
دي به وائي اي قدیره
چه دنیا کښې څوک و جابه
په اقرار هم ئې محکم شه
دا سړي چه زاري کاندي
دي به خلاص شي له عذابه
په اشان حکایتونه
په رزه تینک له او آبي
په غفلت کښې و لي ناستي
اي طالب رب د یاره
تر غفوره رو سیاه یم
زه احمد یم د خلیلو
بیا مړ هلته چه مقام دي
ورځ د پیر میاشت نولسم ۱۹
غفوري مړ ساز کړ سن ۱۲۹۶

تر اگاه په دا مذکور شه
له ما واوره ته ننگنامه
همیشه به کړي عشرت
وي بې شان نولیدلي
چه دي خپرم په انگار
اور به مړ شي بې وسواسه
ما لیکلي له فکرت
دا سړي به بندي کړینه
لکه څوک چه تناره کښې
اي دانا عالم خبیره
په عقبي دي د جنت غواړي
هم صاحب ئي د کرم شه
په درگاه د قدیر وړاند
د دوزخ واوره احتیاب
وروره دیر د حیثونه
په طاعت اوس به بیدار
په طاعت د رب ناراست
ما هم یاد کړه له گفتاره
په عمل کښې د پر تباه یم
خاندان اگاه کړي نیک خصلو
موسي خیلو کښې اعلام دي
وه ما صحیح له محرم
صحیح یاد کړه دا گفتن

اعلان منجانب مصنف

وړاندې مړ دوو مد احمده
شو ورق مې طیار کړل
هوسې ګې دې پر آګاه شي
هم میان هم محمد بیګ شد
بي دده له اذن بلا جوړ

مسائل مې یکښې شمار کړل
هم دښمن هم د نیکخواه شي
معروف په اسم عبد شد
چاپ د ندکاند کامل جوړ ک
دهر چاپ با اعلان شد

پر ترتیب سره مې جوړ کړه
پېښاور کښې دکاندار دي
اجازه مې ور کړه د له
کړئ چاپ که څما جانه
له احمد دا بیان شد

ستا په باب کښې دا مې دي ده
له خاطره مې تا ؤ سو کړه
چې په ده اسم نامدار دې
دې د چاپ کاند کامله
نقصاني برشني بي شانه

تمت بالخير

اعلام

بر شائقان و خریداران کتب افغانی و عربی وغیره مخفی و مستتر مباد که کتاب ہذا معه
تفسیر والضحی و تجوید و قواعد افغانی و داستان امیر حمزه رضی الله عنه و سیف الملوک
و خلاصه کیدانی مترجم به افغانی وغیره در شهر پشاور بازار
قصه خوانی بدوکان میان محمد کتب فروش موجود
اند هر صاحب که مطلوب باشند
بقیمت ارزان
بخرند

اشتهار

چونکه کتاب ہذا بهبه بالعوض باین فقیر بدست آمده لهذا حسب مراد قانون بستم سنه ۱۸۴۷ع
داخل بهی رجسٹری گورنمنٹ گردیده است لازم که احدی قصد طبع او
نفرماید تا که بعوض انتفاع نقصان
نپذیرد

[illegible]

[illegible]

DATE DUE

DUE	RETURNED

